

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi hetilap.

Megjelenik

minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő:

Nagybölöni BAKO BALINT.

Előfizetési árak:

Égész évre	8 korona.
Félévre	4 korona.
Negyed évre	2 korona.
Egyes szám ára	16 filler.

Iskolai év kezdetén.

Letelt a nagy szünidő, A tanítók két hónapi pihenés (vagy unatkozás) után ismét munkakörükbe jutnak. Nevelik és tanítják a kezdődő embereket. Ha ugyan van kit tanítani. Mert nálunk csak akkor teljes már az iskola, mikor a természet magára zárja az apót november végén. Ez a rendetlen iskolába járás aztán a tanítás eredményének alaposan kitekeri a nyakát.

A másik oldalon a nevelést tekintve, erkölcsi téren más veszedelem hiúsítja meg a tanító fáradozásait. Ők verejtékező homlokkal szánogatnak láthatatlan ekékkal sokszor kökemény, irtátlan, csak néha hálás talajú lelki mezőkön. Százszoros hozamra számítva vétegetik bele az erkölcsnek, vallásosságnak, ismereteknek jó magvát. Nevelői jósággal, szeretettel melegeivel, gyöngödség, szorgalomra ébresztés hármatával segítik elő az elhítt magvak kelését,

növekedését. Terhes munkájukban segítségül kéri a helyes családi nevelés támogatását. És itt a veszedelem, mely a tanítók munkájának sikerét sokszor tönkre silányítja, ez a családi nevelés hibás volta, vagy annak teljes hiánya s az a töves hit, mely szerint az iskolát olyanoknak gondolják, amely a családi nevelést képes pótolni. Pedig tudniuk kellene, hogy az iskola a családi nevelést nemcsak hogy nem pótolja, hanem inkább kéri a családi nevelés támogatását. De amely családnál nevelésről beszélni nem lehet (s hány van ilyen) ott az iskola is édes keveset tehet.

A családi nevelésnek az iskolával karöltve kellene haladnia. Ugyanis: a tanító az iskolában tekintélyt, a szülői háznál is az legyen. Amely családban eljátszák könnyelmű, feleségekkel a tanító tekintélyét, azon családlhoz tartozó gyermekek az iskolában sikerrel nevelni nem lehet. Engedelmségre, rendre, szor-

galomra, tisztaságra, illedelmességre, felebaráti szeretetre tanítanak az iskolában, otthon sem szabad az ellenkezőt megengedni. Kötelességeik teljesítésére mindennap fölbívatnak a tanulókat az iskolákban, ugyanígy tegyenek a szülői háznál is. Istentelenséget, vallástalanságot, hazafiatlanságot az iskolában nem lát, nem hall; otthon se tanítsák ilyesmikre. Az egyetértésnek, a békés együttélésnek a legszöbbl köztársasága az iskola; otthon se engedjek meg a gyermekek békétlenségét s arra a családi életben példát ne mutassanak. Az utálatos káromkodásnak, átkozódásnak az iskola nagy ellensége, legyen a család is az s ne elplántálójá. Isten, haza, király, valóság iránti kötelemeknek melegegya legyen a szülői ház, mert a gyermek ebben a szülőket szívesen utánozza s azok gyakorlatára az iskolában különös gondot fordítsanak.

Ezeket a szülőknek mondtuk. A tanítóknak csak annyit, hogy önzököljenek a gépies magoltatástól

T A R C Z A.

A kisértetek.

Varady Antal ügyvéd megunva a pesti életet, nyugalomba vonult falura. Eh, hisz elégét dolgoztunk már, pihenjünk egy kissé. Most nősültem. Ezentul feleségemmel falun lakunk.

Ajánlottak neki több villát. Egyet ki is választott. Remek épület, ügyes beosztásu, egyszóval teljesen megfelelő volt.

Minden tetszett neki. Csak a felesége gördített akadályt, hogy megvegye. Ugyanis a villáról az a hír volt elterjedve, hogy a kisértetek meg-meg látogatják, kiváltságos holdvilágos éjjel. Az asszonyka félt nagyon kisértetektől. Mit tegyen most? Eh, hisz nincsenek kisértetek, mese az egész. Végre megnyugtató feleséget; azaz aranyos, drága kis feleséget. Így a legfelsőbb beledvezést megnyerve, — a villát megvette.

Remek júniusi reggel van. A nap sugaraival bearányozza a remek tájat. A hegyoldalon levő villa fenyőfakkal körülvéve, jobbról a hegyi patakocská pompás látványt nyújtanak. Előtte remek kert van, haragoszöld tulyafáival, virággruppjaival, melyek

közt ül feleségével Varady, hallgatva a madarak csieseregését.

— Ugye milyen boldogtalan vagy ilyen vén ember mellett?

— Ejnye, te rossz ember. Hisz tudod, hogy igazán boldog vagyok. — szól az asszonyka — hizelegve öleli át ura nyakát szerelmenes hőzsimulva, simogatja arcát.

— Na tessék. Pedig, hogy mondták mikor megakartam nősülni; „a számar, ob, a yén tökfilkó: Vén, kopasz fejével megnősül. Pláne egy olyan fiatal vesz el. No, ezt se szereti ám a felesége.” stb. És mégis milyen boldogok vagyunk.

Az asszonyka pirulva simog szorosabban urához.

— Nem félsz már a kisértetektől? Irti meg a esendét a férj.

— Nem én, hisz itt nincsenek. Mese volt minden. Én még nem találkoztam velök.

No, ne is találkozz, mert elvisznek drágám és-és nekem ki marad?

— Ahá, hát nem az a baj, hogy én félek, hanem te féltesz, hogy el ne vigyenek a kisértetek. Vigyázz, ha rossz leszsz, elvitetem magam.

A park egyik utjáról, a közelgő lépcsőktől a kavics csikorgása hallatszott. A háziorvos volt, akinek megjelenése felbeszakitotta az enyelgést.

Jó reggelt! jó reggelt doctor ur! Eppen a kisértetéről beszéltünk és.

És megjelent a kisértet, az én szemlémben ugye, szólt a doctor.

Oh dehog. No hiszen ha ilyenek lennének a kisértetek, akkor a feleségem se felne tőlük. Mindjárt doctorokam, mindjárt jövök. Hozok magának egy jó szívart, mit külföldről kaptam, szólt Varady és sietve távozott.

Látom, az egészség rendben, kezdé az orvos. Hat a pulsus? Ez is, rendben.

Vél-tlenül azonban soká tartá kezében a menyecske puhá kis kacsóját.

Nőz-e még lesz már doctor ur, kacagott a menyecske.

Dehog, még meg kell hallgatnom, hogy a kis szívcsékeje hogyan van? felelt az orvos és mekölt a menyecske ellenkezhett volna, karjaival mtkarolva, hallgatni kezdé a szívverést. Tik-tak-tik-tak, milyen édesen ver. Kipi-köpi, de milyen édesen. Kip-kip-kip, jaj de szerelmesen ver a szívcsékeje.

Ugyan menjen, maga rossz doctor, szólt a menyecske és a doctor szö szöke hajakba márkolt, durcásan megrázta egy kissé parányi kis kacsójával.

A doctor azonban nem szorosabban ölelte magához.

Inkább maradjon el a ta—na—nyagból (ördög vigye ezt a kínai szót) minthogy a növendék megutálja azt. Az a nevelés a legjobb, amely nem untatja meg a gyermekkel a tanulást, amelytől a gyermek nem fél, mint valami operációtól, hanem a mit úgy vár, mint valami kedves dolgot. Hogy ma életkedv híján és fáradtan kerülnek ki a gyermekek az iskolából, ennek oka a sok, oda nem való, a gyermek eszejárását félreismerő sok tantárgy. A grammatikát, az az a nyelv fiziológiáját és filozófiáját ki kellene seprüzni sok iskolából. A gyermek memóriáját csak olyan kedves dolgokkal szabadna gyakorolni, amiket akár játékmódon is felhasználhatna. Folyékony írás és olvasás, az elolvasottaknak reprodukálása, egy kis egyszerűség, és egy-meg-egy az, amire a gyermeknek 12 éves koráig szüksége van. Legfőbb elv volna az elméletet száműzni a népiskolából. De a tantervek mind témérdek könyvvel és tantétellel borítják el a kis embert s némely tanító csak kihagyja a leckét, fölkerdi a leckét s az eredmény a gyermek részéről utálat és butaság.

—g—d.

H I R E K.

— *A vértessaljai ev. ref. egyházmegye* a. hó 11. és 12-én tartja közgyűlését, amely alkalmával gondnokának, Degenfeld Lajos grófnak 25. éves. jubileumát ünnepli. Ezen ünnepélyen Gyóács Endre, Huszár Agoston és Balassa Gyula képviselik a sárbogárdi ref. egyházat.

— *Szerencsés nyaró.* Az iváncsai ev.

No no, hiszen csak meg kell hallgatni, hogy nincs-e baj valahol.

Menjen már maga rossz. Ne bolondozzék már, elég volt.

Eközben jött Várady.

Az orvost szivarral kínálva, mindketten rágyújtottak.

Nos nincs baj doctorkám? Hogy van feleségem?

Nincs semmi baj, Nagyságos asszonyom állapota teljesen kielégítő. Remek egészség. Jó levegőn a bájós arcoska is ki fog pirosonni. Egy kis séta jó étvágyat fog hozni. Fürdeni, sétálni. . .

Hála Istennek, akkor rendben van minden.

Rendben. No de ajánlom magam, sie-tek, betegeim várnak már türelmetlenül.

Isten véle doctorkám.

Jó napot doctur ur.

A doctur távoztával Várady kérdé-nejét: Édesem nekem a fővárosba kell men-nem még ma egy sürgős ügyemben, ugye elmehetek, nem félsz?

Nem cicám, nem félek. De ne soká maradj oda, mert akkor félni fogok.

Várady elutazott még az nap délelőtt.

Csendes, holdvilágos est van. A fale-velek suttognak csak, zörögve halkán — a könnyed esti szellőtől. A hold bujkál a fel-
hők közt s kacérkodva hol elbujik, hol elő-

ref. helyettes lelkész a napokban a Török-bankház által elarusított nyolcad sorsjegyen kilencezer koronát nyert.

— *Vége a sztrájkoknak.* Szókesfehérvárt a sztrájknak vége van, a sztrájkolók munkába léptek s így ott megint a csend hely-reállott.

— *Katonák és oláh parasztok* Levélé-zönk írja, hogy a kis-üküllőmegyei Pánád község oláh lakói a gyakorlatozás alkalmá-val az ott pihenésre megszállt honvéd le-génységgel gúnyolódtak, mit ezek túrni már meguntak és a vége egy nagy veretkedés lett. A honvéd legénység, melynek nagyobb része székely fiukból állott a türelemből kijöttek, úgy helybenhagyták a pánádi atyafiakat, hogy huszat korházba szállítottak. A vizsgá-latot mindkét részről megindították.

— *Öngyilkosság.* Csepek Pal sárszent-miklósi eszmadia segéd múlt hó 28-án for-gó-pisztolyt vásárolt Krausz Fülöp. és Fia cég sárbogárdi üzletében, azzal hazament és föbelötte magát. Tettének oka gyógyít-hatatlan betegség.

— *Hirtelen halál.* Keszei Sándor szé-kesfehérvári kir. törvényszéki irodaigazgató múlt hó 30-án irodájában rosszul lett és eszméletlenül összeesett. A mentők likására szállították, hol meghalt.

— *Új vasúti állomás.* A kereskedelem-ügyi miniszter elrendelte, hogy a Sárosd és Sárobgárd közötti Szilfámajor megállóhely márharakodóval felszerelt rendes állomássá alakíttassék át. A munkálatok már megke-ződtek, hogy az állomás még az ősszel megnyitható legyen. — Ugyancsak elrende-lte a kereskedelemügyi miniszter, hogy Szil-fámajor magy. kir. közalapítványi birtok a Budapest-környékbe, telefonhálózatba fölvé-tessék, Szeptember közepére átadták a for-galomnak.

— *Magas órlés vidékünkön.* Gróf Zichy uradalom befejezte malomépítési munkáját Pusztá-Órsön. és Egresen az által, hogy a

már eddig is jóhírnévnek örvendő örlészer-kezetekhez a hajtóerőt megháromszorozta, a mi lehetővé teszi, hogy az örlető közönség rövid idő alatt jusson kitűnő lisztjéhez. Leg-jobb szerkezetű műhengerei által a pesti mű-nalmokkal egyenlő minőségű és minden számu lisztet képes előállítani, megvan te-hát a lehetőség vidéken is arra, hogy saját gabonájából bárki a legfinomabb nulla liszt-től kezdve a kívánt számu és nagy százu-lék lisztet nyerjen. Nagyon fontos a gazdasá-gkodásnál főképp a mai magas árak mel-lett — hogy gabonáinkból sok és jó örle-mény származzék, mihez nagyban hozzáju-rul az egyenletes vízihajtás. Az örsi malom-nál főképp a vizimű berendezés oly csinos és bámulatos, hogy mint látványosságot is ér-demés megtekinteni. Űszögrostája lehetővé teszi még az elkenődött hegyűszkös buza kifogástalan megtisztítását és feldolgozását.

— *Gondallanság.* Hercegfalván Csa-bán Erzsébet 8 éves kis leány múlt hó 27-én elégett. A kis leány a nyári szabad kattan körül forgolódott, ruhája tüzet fogott és a szerencsétlen gyermek áldozatul esett. Bi-zony az ilyesmire a szülők nagyobb gondot fordíthatnának, hogy ne forduljon elő annyi gondatlansági szerencsétlenség.

— *Van-e záróra? Mi a záróra?* Rá-kóci-utcai lakók panaszojják, hogy különö-sen ünnep- és vasárnapokon egész éjjel oly-lárma és csendnáborítással zavarják az alvó embereket, hogy lehetetlen azt tovább túrni. Ezt ha nincs ki rendet csináljon és ezen éjjeli ördögöket szétverje, akkor legalább a korcsmai zárórát kérjék betartatni, mert az onnan kijövő duhaj vendégek zavarják fel a csendes alvókat.

— *Ujabb öngyilkosság.* Jgari levele-zönk írja, hogy Csabai János 46 éves vami szőlőhegyi munkás Sándor nevű 18 éve-s fia f. hó 4-én szíven lötte magát. Atya és fia hevesen összeszóalkoztak, miért is a fia ruháját összeesőngolta és elakart menni a

bizony: — Bizony nácsóságos úr, kísértetek jártak az éjjel — kéremásan. Aztán a fene-
ögye meg engedelmet kérek — még pe-
dig párosan.

(Az asszony aréza rőzsaszínű lesz
Gondolja: — Buta ez a leány? Vagy szem-
telen?)

Aztán néztem soká; nem akartam hinni
szemennek.

— Ugyan hadd ahba ostobaságaidat
Julis — szolt az asszonyka, beszélj itt bo-
londokat.

— De csak már fejezd be, hát, hogy
is volt tovább sürgeté-Várady.

— Hát kéremásan nácsóságos ur,
mint mondám; néztem! Niztem! Oszteg!
zé! . . . Az egyik . . . hasonlított . . . izé!
izé! hogy is mondjam csak! Izé! . . . mintha
a doctur úr lett volna! . . . a . . . , másik meg
. . . , majd azt hittem . . . , úgy hasonlítottak
. . . , De uram bocsá . . . , Mintha a . . . , a
. . . , nácsósága lett volna . . . , . . .

A szomszéd yillából zongora hallatszik,
Majd egy férfi hang énekl, a Rigolettóból:

Az asszony ingatag

Álnok csalfa lény!

Nemo.

jön. A park faj virágai ezüst fényben usz-
nak Felséges látvány, méla csend

A villa egyik ajtaja nyílik.

Julia a szobaleány néz ki. Gyönyörkö-
dik a remek festői látványban. Hallga. Mi
az? Mintha halk suttogást, suhanást, lépte-
ket hallana. Majd gyors surranás hallatszik.
Suttogás, csend, suttogás. Végre minden
méla csendbe merül. Mintha valami halkán
cuppant volna, lemet csend. Néha-néha egy
mélabus sóhaj. Ujra csend. A hold kacéran
előbujva bevilágít mindent.

Jesszus, kísértetek! Mintha, uram Isten!
Mintha a! Szent szűz anyám! Meg a!
Ah, Isten légy velem.

Ijedtében beszaladt, magára zárva ei-
sen az ajtót.

Néma csend. . .

Reggelre Várady megjött.

Az asszonyka remek kék selyem pon-
gyolában, bágyadtan ült a terraszon egy ke-
reveten. Gondolkodni látszott, játszva a ke-
revet rojtjával.

— De hátvány vagy drágám, talán féltél?
szolt Várady az öletés és csókHzapor után,
rosszul aludtál, rossz éjjeled volt?

Ugy féltém. Julis mondja, hogy ő is
félt. Az éjjel hogy nem voltál itthon, azt
mondja Julis, hogy kísértetek jártak.

— Igenis kéremásan — vágott közbe
Julis, — (aki ott szemfüleskedett ez idő alatt)

szülői háztól; atyja megakadályozta, ruháját elzárta és dolog után nézett. Sándor az alkalmat felhasználta és elkövette a szobában az öngyilkosságot. A lövés zajára atyja berohant a kertből, de akkor már fia halott volt.

Kiadó- és laptulajdonos: **Spitzer Jakab.**

KARCZOLATOK.

Fogós kérdések.

Sárbogárdon az élel

Cyalázatos nehéz lett,
Mert ha számolsz egy kicsit,
Majd megöl a deszeit,
A mézsáros csak graszsál,
A hús hatvanégy krajcár,
Lefözi a világot,
Hús helyett ad czubákat,
S jár a kofa, a piacz,
Megsiratod, mit kiadsz,
S ha kérdik önök, hogy miért?
Hát csak — azért.

Világítás van itt jó,

Ha hold süt, vagy esik hó
A biztonság páratlan,
Üres kamra záratlan,
A tolvaj mind elszédelt,
Szó a zálogos sem élhet,
Járda készül sok, de kár,
Hogy azon is nagy a sár.
S ha kérdik önök, hogy miért?
Hát csak — azért.

Két templom van s egy sem kell,

De körösmákban nincsen hely,
Egymást éri a sok bál,
Egy drágább a másiknál,
Ami a híres Cabaret
Renoméja oda lett
Legtöbb üzlet-szünetel,
Jól csak a sör s kártya kel,
S ha kérdik önök, hogy miért?
Hát csak — azért.

Megyei képviselőt

Választottunk ezeltől,
Nép lepte a piactól,
Vökssal vivták a harcot,
Végh Lajosnak vészkeltél,
Két főbíró reszkelettél,
A jegyző meg, fűnigáltél,
Osztotta a cédulát,
És győzött a hatalom,
Városházi uralom.
S ha kérdik önök, hogy miért?
Hát csak — azért.

Ördög...

Midőn Isten a világot teremtette,
Hibát talált és kiállott; kutyafékom teremtettel!
Észrevette, hogy az ember, kit mására alkotott,
Két lábon jár, nem úgy mint a számára s egyéb állatok,
Pedig Ádám ösapánkat megillette volna négy láb,
Hadd járt volna akkoron is Évi előtt négy-kézláb,
Évában más hibát talált: nagy volt a szája s nyelve,

(Hisz ez hagyján, kíváncsiság még ha nem lett volna elve)
Kérte Urunk, adná vissza nyelvének nagyobb felét,
S hogy nem adta, így szólt hozzá: Bujjon az ördög beléd,
És azóta jár az ördög, ez asszonyt börtöbe bujva,
S üldözi a férfi nemet orrán, száján lülzel fújva.
S.

CABARET II.

Bár nekem legkevésbé sincs szándékomban feltűnést kelteni, viszont a tollforgatás sem mesterségem mégis indítatva érzem magam az alábbiak megírására.

E lap legutóbbi számában, Kelemen úr, a sárbogárdi izr. nőegyletnek, múlt hó 24-én rendezett Cabaret-jéről kritikát írt, melyben igen szép szavakkal méltatta a közreműködőket. Ehhez kívánok én is hozzászólni, a midőn arról a tapsvilfarról és arról a tomboló lelkesedésről tesztek említést, a mely a legpompásabb csokornál és jegyzőkönyvi köszönetnél is igazabban és hűebben tükrözi vissza azt az őszinte elismerést, melyel a publikum az összes szereplőket honorálta s mely elismerésből, úgy a rendezés körül tanúsított fáradozásáért, valamint a színpadon való remek alakításáért, az oroszlan-rész Kelemen urat illeti.

Most pedig térjünk át, ugyancsak Kelemen úr, kesergéseire, melyekre megjegyzéseim a következők:

Hogy a szünóra a szokottnál hosszabb, sőt tán nagyon is hosszú ideig tartott, azt az „egy-egy” műlató mindegyike elismeri s amennyiben ennek közvetlen okozói lettek volna, ezennel ünnepélyesen bocsánatot kérnek a mulatságon jelen volt összes táncolni vágyó ifjuságtól. De hát Kelemen úr, különösen mint főrendező, quazi, kötelelességszerűleg is figyelmeztethette volna, akár a czigányt, vagy az „egy-egy” mulató bármelyikét a szünóra elteltére.

Azt hiszem Kelemen úr az „egy-egy” mulató bármelyikéről felteheti, hogy a koronák mellett, miket nekik a sors különös kegyelművel adott, ahnyai jól neveltséggel is rendelkeznek, hogy ez ellen, nemcsak hogy nem tiltakoznak, hanem a czigányokat rögtön a táncterembe küldik, hogy jókedvüket utánuk vívén, maguk is a tánczolókhöz csatlakozzanak.

A közreműködők iránti azon csekély figyelem mellőzése, mely a nőegylet részéről bizonyára csak akaratlanul történhetett, nevezették egyikének hiúságát sem érintette oly érzékenyen, mint ahogy az Kelemen úr sorából látszik; erről volt alkalmam egy némelyikkel való személyes beszélgetésem alkalmával meggyőződhetni.

A panaszok tömkelegében, holmi

zsarolásról is esik szó; nos hát Kelemen úram, ez, eltekintve ennek jogosulatlanságától, meggondolatlanul erős kifejezés; nekem például maga az elnöknő a másort e szavakkal kínálta: vegyen egyet, csak 20 fillérbe kerül. És ha egyik vagy másik ismerősenek egy koronaért kínálhatta is? Hisz ezt a hölgyek minden ilyen alkalommal megteszik, hogy minél nagyobb tiszta jövedelmet tudjanak felmutatni. Erről még csak annyit, hogy ilyen másornak vétele egyáltalán nem, különösen pedig egy korona árban való megváltása, úgy tudom, ez alkalommal sem volt kötelező, úgy kevésbé hiszem, hogy illet valakire, a törőszakolni igyekeztek volna.

Most következik azon vád, mely ha jól tudom, az elnöknőt azért illethé, mert a felülfizetésekről nem vezetett külön kimutatást én, amennyiben ez egyáltalán hibának nevezhető, csakis alakhi hibának tekintetem s bár semmi szükségét sem látom a védelmezésnek és erre megbízatást sem kaptam, mégsem hallgathatom el azon szent meggyőződésemet, hogy a befolyt tiszta jövedelem a jótékonycélu nőegylet pénztáránál teljes összegben letétezt; és egészen biztos vagyok abban is, hogy Sárbogárd nagyszemélye közönsége, sőt még Kelemen úr is osztóznak velem ezen meggyőződésben.

Arra pedig, hogy a felülfizetések hírlapilag nyugtáztassanak, a felülfizetők nem reflektálnak és pedig két okból nem, először: mert senki sem azért fizet felül, hogy neve az újságba kerüljön s hogy úgy mondjam, gavalléraját (koronáit) fitogtassa, hanem igem, hogy adózzon a jótékonyágnak. Másodszor pedig azért, hogy még azt a csekély összegét is, amelybe esetleg a felülfizetéseknek valamely lapban való közzététele kerülhetne, megmentsék a jótékony czélnak.

Förstner Miklós.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

L. A. N. Nagyhörök. Ön a kezdet nehézségeivel küzd, csak bátorság, ne riadjon vissza. A fülemile dal nem üti meg a mértéket, de hátha más jobban sikerül, akkor közölni fogjuk.

V. D. K. Sárbogárd. Emléksorok közlésével nem foglalkozunk.

Tanonc kerestetik azon-
nali belesre

Róth Kálmán

bádogos mesternel
Sárbogárdon.

406 szám.
1907. végrh.

Arverési hirdmény.

Alulírott-bíróági végrehajtó az 1881 évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bpesti V. ker. kir. járásbírósnak 1907. évi Sp IV. 466/5 számú végzése következtében Lusztig és Beck cég javára Kaczenbach Gusztav ellen 22 kor. 38 fillér s jár. erejéig 1907. évi augusztus hó 10-én fogantatosított kielégítési végrehajtás útján le-ésfelülfoglalt és 2392 koronára becsült követ-kező ingóságok, u m : bolti árak, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sárbogárdi kir. járásbírósnak 1907-ik évi V. 179/2. számú végzése folytán 22 kor. 38 fillér tökekövetelés erejéig Czecczen, adós üzletében leendő megtartására 1907. szeptember hó 16-án délután 1/2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-c 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sárbogárdon, 1907. évi szeptember hó 3. napján

Bakó Balint
kir. bír. végrehajtó

Sárbogárdon
az asztalos utcában egy
négy szobás lakás mellett
épületekkel Szentmihály
naptól bérbe adó, esetleg
örök áron eladó.
Bővebb felvilágosítást a
kiadóhivatal nyújt.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy helyben a Piacz-téren, (Fekker Lajos félo házban) egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

mosó- és vasaló intézetet
nyitottam.

Sok évi tevékenységem a fővárosban feljogosít arra, hogy a n. é. közönség minden igényeinek teljesen megfeleljek.

Elvállalok mindennemű férfi és női ruhá foltok tisztítását és vasalását.

Becsés megbízásaitak kérve, maradok kiváló tisztelettel.

Czibula Jánosné

mosó-intézet tulajdonos.

2-2

Névjegyeket, eljegyzési és lakodalmi értesítéseket a legújabb divatu papirokon csinos és izléses kivitelben készít
Spitzer Jakab könyvnyomdája
Sárbogárdon.

A kiadóhivatal ezennel közhírré teszi, hogy ingatlan árverési hirdményeket 7 koronaért, ingókat pedig 6 koronaért közöl.

Hirdmény.

A Sárbogárd-Tinódi közbirtokosság tulajdonát képező Sárbogárdi nagyvendéglő épület, összes melléképületeivel az 1908. évi április hó 24-ik napjától 1914. évi április hó 24-ik napjáig terjedő hat évre bérbe fog adatni.

Felhívom a bérleti szándékozókat, hogy zárt ajánlatokat, melyben az egy évi bérösszeg számokkal és betűkkel kifeendő, alulírott közbirtokossági gondnokhoz **folyo evi szeptember 20. napjáig** annál is inkább adják be, mert a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatokkal egyidejűleg 400 K az az Negyszáz korona bánatpénz teendő le Halász Károly közbirtokossági pénztárnok ur kezeihez.

A bérleti feltételek alulírott gondnoknál megtekinthetők.

A közbirtokosság fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül, tekintet nélkül az ajánlott összegre szabadon választhat.

Tájékoztásul megjegyzem, hogy a jelenlegi bér 2610 K.

Sárbogárdon, 1907. július hó 31

Balassa Gyula

közbirtokossági gondnok.